

Ἡ παραγωγή νέων Ἑλληνικῶν ἔργων, ὑπῆρξε λίαν πενιχρὰ ἐφέτος. Πλὴν τοῦ Στοιχήματος τοῦ κ. Πολέμη καὶ τῶν Μυλοπετρῶν τοῦ δαφνηστεφοῦς μᾶς ποιητοῦ κ. Π. Δημητρακοπούλου οὐδὲν ἄλλο, οὐδὲ μετριότης κᾶν, καθὼς ἄλλοτε εἶδε τὸ φῶς.

Κρίσις ἐπὶ τῶν Μυλοπετρῶν δὲν ὑπάρχει ἄλλη. Εἶνε ὑπέροχον ! Δυστοχῶς διὰ τὸν εὐγενῆ ποιητὴν ἐγεννήθη εἰς χώραν ὅπου μόνον ἡ εὐωδία τοῦ βορβόρου προσελκύει πάντος ἄλλου μύρου. Διότι πῶς ἄλλως ἐξηγεῖται τὸ εὐάρριθμον τῶν θεατῶν εἰς πρώτην ἔργου, ὅπερ, ἂν ἐδιδάσκετο ἀπὸ Εὐρωπαϊκῆς τινὸς σκηνῆς θὰ προσεῖλκυε τόσον κόσμον, ὥστε τὰ εἰσιτήρια νὰ ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐπὶ σειρὰν ὅλην παραστάσεων καὶ ἐξ ἄλλου ἢ συγκέντρωσις εἰς θέατρα ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν ὁποίων διδάσκονται αἱ ἀχρεῖστεραι φάρσαι, οἰκτρῶς παραμορφθεῖσαι ὑπὸ τῶν μεταφραστῶν τῶν κατορθωσάντων μόνον νὰ τηρήσουν τὴν ξεσχισμένην αἰσχρολογίαν ;

Ἔργον ὡς τὰς Μυλόπετρας καὶ ὁ Ἴψεν, ἐὰν ἦτο ἰδικόν του, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ τὸ παρουσιάσῃ ὡς ἐν τῶν ἀριστευροσημάτων του.

Ἐδῶ ἀνεβιβάσθη ἐπὶ σκηνῆς πρὸ τετρακοσίων θεατῶν ὧν τὸ ἥμισυ τζαμπατζήδες.

Πάλιν καλὰ !

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ὑπὸ τῶν ἡθοποιῶν τοῦ πάντοτε καλῶς κατηρητισμένου θιάσου Βερώνη ὑπῆρξεν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀρίστη. Ἰδίᾳ ὁ κ. Γεννάδης ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ θανάτου τῆς Γ'. πράξις ἦτο ὑπέροχος. Οὔτε φωναὶ ξεσχίζουσαι τὰ ὦτα οὔτε κινήσεις προκαλοῦσαι τὸν γέλωτα ἀλλὰ θάνατος φυσικοῦ φυσικώτατος εἰς τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἄλλος Ἑλλῆν ἡθοποιὸς μέχρι τοῦδε μᾶς ἐσυνείθισεν. Εὐγε κύριε Γεννάδη !

Ὁ κ. Πετρίδης εἰς τὸν ρόλον τοῦ τρελλοῦ ὡς πάντοτε

ἀμίμητος ! Ὁ κ. Τσούκας ἕξοχος, προκαλῶν μὲ τὴν φυσικωτάτην του ὑπόκρισιν καὶ τὴν φιλοσοφίαν του τοῦ μπουκαλιοῦ ἀτελεύτητα τὰ χειροκροτήματα. Ἡ κ. Λοράνδου μὲ τελείαν φυσικότητα καὶ ἀφέλειαν.

Τέλειον τύπον δανδῆ χαϊδευμένου μᾶς παρουσίασε καὶ ὁ νέος Εὐάγγελος Δελενάρδος προσιωνιζόμενος εὐρὺ μέλλον μπρ:λλάντε.

Πάντες οἱ λοιποὶ ἡθοποιοὶ ἔπαιξαν καλὰ τὰ μέρη των διδάξαντες ἐπιτυχῶς τὸ θαυμάσιον ἔργον !